

Warszawa

ul. Bonifraterska 17
00-203 Warszawa
Polska
T +48 22 380 42 50
F +48 22 380 42 51

Katowice

ul. Podchorążych 1
40-043 Katowice
Polska
T +48 32 733 55 55
F +48 32 733 08 08

Poznań

ul. Mielżyńskiego 14a
61-725 Poznań
Polska
T +48 503 664 990

**Ius Laboris
Global HR Lawyers****Ameryka Północna**

Meksyk
Stany Zjednoczone

**Ameryka Centralna
i Południowa**

Argentyna
Brazylia
Chile
Kolumbia
Panama
Peru

Europa Zachodnia

Austria
Belgia
Cypr
Dania
Finlandia
Francja
Grecja
Hiszpania
Holandia
Irlandia
Luksemburg
Niemcy
Norwegia
Portugalia
Szwajcaria
Szwecja
Wielka Brytania
Włochy

Europa Wschodnia

Republika Czeska
Estonia
Litwa
Łotwa
Polska
Rosja
Rumunia
Słowacja
Turcja
Ukraina
Węgry

Środkowy Wschód

Chiny
Indie
Izrael
Japonia
Korea Południowa
Nowa Zelandia
Zjednoczone Emiraty Arabskie

Warszawa, 2 lipca 2015 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w
Warszawie
I Wydział Cywilny
Al. Solidarności 127
00-898 Warszawa**

Powód:

„Przewozy Regionalne” Sp. z o.o.

KRS: 0000031521

ul. Wileńska 14A

03-414 Warszawa

reprezentowany przez:

r.pr. Katarzynę Dobkowską oraz

r.pr. Łukasza Pisarczyka z

Raczkowski Paruch sp. k.

ul. Bonifraterska 17

00-203 Warszawa

Pozwani:

**1. Związek Zawodowy Drużyn
Konduktorskich w
Rzeczypospolitej Polskiej**

KRS: 0000061802

ul. Wileńska 2/4

03-409 Warszawa

**2. Międzyzakładowy Związek
Zawodowy Rewidentów
Taboru**

KRS: 0000118252

ul. Gliwicka 12B/10

40-079 Katowice

**3. Związek Zawodowy
Maszynistów Kolejowych w
Polsce**

KRS: 0000047314

ul. Grójecka 17/130

02-021 Warszawa

**4. Związek Zawodowy Dyżurnych
Ruchu Polskich Kolei
Państwowych**

KRS: 0000035393

ul. Wileńska 2/4

03-409 Warszawa

5. **Związek Zawodowy
Pracowników Kolejowych
Przewozów Pasażerskich z
siedzibą w Poznaniu**

KRS: 0000155721

ul. Kolejowa 5/4

60-715 Poznań

6. **Międzyzakładowa Komisja
Koordynacyjna NSZZ
„Solidarność” Przewozy
Regionalne**

KRS: 0000059630

ul. Kościuszki 30

40-048 Katowice

7. **Związek Zawodowy Kolejarzy
w Przemysłu**

KRS: 0000044540

ul. Kolejowa 55

37-710 Żurawica

8. **Niezależny Samorządny
Związek Zawodowy Kolejarzy
Centralnej Magistrali
Kolejowej Węzła Idzikowice –
Zakład Napraw Taboru z
siedzibą w Kruszewcu**

KRS: 0000162883

ul. Kruszewiec 104

26-300 Opoczno

9. **Związek Zawodowy
Pracowników Warsztatowych**

KRS: 0000118879

ul. Targowa 74

03-734 Warszawa

10. **Niezależny Samorządny
Związek Zawodowy
„Solidarność” – 80**

KRS: 0000060005

ul. Piękna 22/8

00-549 Warszawa

- a) Krajowy Sekretariat Kolejarzy
NSZZ „Solidarność” – 80

ul. Targowa 74
03-734 Warszawa

**11. Federacja Związków
Zawodowych Maszynistów
Kolejowych**

KRS: 0000177291
ul. Paczkowska 26
50-503 Warszawa

**12. Autonomiczne Związki
Zawodowe Transportu
Kolejowego**

KRS: 0000110504
ul. Kołłątaja 32/315
76-200 Słupsk

**13. Federacja Związków
Zawodowych Pracowników
Polskich Kolei Państwowych**

KRS: 0000024834
ul. Jaracza 2
00-378 Warszawa

**14. Międzyzakładowa Organizacja
Związkowa Związku
Zawodowego „KONTRA”**

KRS: 0000113360
ul. Dworcowa 13
58-300 Wałbrzych

Oплата sądowa: 30 zł

POZEW

o ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c.

Działając w imieniu i na rzecz powoda (pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej – zał. 1 oraz odpisem KRS – zał. 2), wnosimy o:

- (A)** ustalenie, że strajk będący wynikiem przeprowadzenia w dniach 5-26 sierpnia 2013 r. referendum strajkowego (ponowionego

w dniach 19-25 czerwca 2015 r.) w ramach sporu zbiorowego zarejestrowanego przez Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie pod numerem poz. 33/2013, jest niezgodny z przepisami powszechnie obowiązującego prawa, a w szczególności z przepisami ustawy z dnia 23 maja 1991 roku o rozwiązywaniu sporów zbiorowych („u.r.s.z.”);

(B) dopuszczenie dowodów z dokumentów powołanych w treści pozwu na okoliczności tam wskazane;

(C) dopuszczenie dowodu z zeznań świadków:

- (1) Grzegorza Woźnego (wezwanie na adres powoda)
- (2) Ryszarda Kuć (wezwanie na adres powoda)
- (3) Pawła Stefańskiego (wezwanie na adres powoda)
- (4) Małgorzatę Małachowską (wezwanie na adres: Point of View Sp. z o.o., ul. Piękna 18, 00-549 Warszawa)

wszystkich na wszelkie okoliczności związane ze sporem zbiorowym zainicjowanym pismami Federacji Związków Zawodowych Pracowników PKP, Rady Krajowej Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich w Rzeczypospolitej Polskiej, Rady Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność” oraz Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce z dnia 29 lipca 2013 r., w tym zgłoszonymi przez pozwanych żądaniami, a także referendum strajkowym przeprowadzonym w dniach 5-26 sierpnia 2013 r. (ponowionym w dniach 19-25 czerwca 2015 r.) oraz strajkiem pierwotnie zaplanowanym przez pozwanych od dnia 29 czerwca 2015 r. od godz. 00:01;

- (D) dopuszczenie dowodu z przesłuchania w charakterze strony pozwanej Tomasza Pasikowskiego – Prezesa Zarządu pozwanej spółki oraz Wojciecha Kroskowskiego – Członka Zarządu, na wszelkie okoliczności związane ze sporem zbiorowym zainicjowanym pismami Federacji Związków Zawodowych Pracowników PKP, Rady Krajowej Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich w Rzeczypospolitej Polskiej, Rady Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność” oraz Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce z dnia 29 lipca 2013 r., w tym zgłoszonymi przez pozwanych żądaniami, a także referendum strajkowym przeprowadzonym w dniach 5-26 sierpnia 2013 r. (ponowionym w dniach 19-25 czerwca 2015 r.) oraz strajkiem pierwotnie zaplanowanym przez pozwanych od dnia 29 czerwca 2015 r. od godz. 00:01;
- (E) zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według maksymalnej stawki wynikającej z norm przepisanych.

Składamy dowód uiszczenia opłaty sądowej (zał. 3).

UZASADNIENIE

I. STAN FAKTYCZNY

1. W dniu 29 lipca 2013 r. Federacja Związków Zawodowych Pracowników PKP, Rada Krajowa Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich w Rzeczypospolitej Polskiej, Rada Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność” oraz Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w

Polsce ogłosiły zakończenie dialogu społecznego (zainicjowanego ich pismem z 26 czerwca 2013 r.) i zażądały zawarcia Paktu Gwarancji Pracowniczych dla pracowników powoda na okoliczność ewentualnych zmian strukturalno-organizacyjnych u powoda oraz w związku z przejmowaniem kolejowych przewozów regionalnych w różnych regionach Polski przez innych przewoźników. Zgodnie z żądaniem Federacji, Pakt Gwarancji miał zawierać co najmniej **10-letnią gwarancję zatrudnienia dla wszystkich pracowników** powoda z uwzględnieniem warunków zatrudnienia wynikających z obowiązującego u niego zakładowego układu zbiorowego pracy. Ww. organizacje związkowe zastrzegły nadto, że niespełnienie ich żądań w terminie do 31 lipca 2013 r. będzie skutkować wszczęciem sporu zbiorowego.

Dowód: *pismo Federacji Związków Zawodowych Pracowników PKP z 29 lipca 2013 r. (zał. 4) oraz pismo Rady Krajowej Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich w Rzeczypospolitej Polskiej, Rady Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce z 29 lipca 2013 r. (zał. 5)*

2. W dniach 5-26 sierpnia 2013 r. pozwani przeprowadzili u powoda referendum strajkowe. Pracownicy odpowiadali w jego ramach na pytanie: „czy jesteś za podjęciem akcji strajkowej w przypadku niezawarcia przez zarząd spółki Przewozy Regionalne ze związkami zawodowymi paktu gwarancji pracowniczych?”. Powód uzyskał wiedzę dot. referendum strajkowego z publikacji prasowych i z Internetu, nie był bowiem informowany przez działające u niego związki zawodowe ani o przeprowadzeniu referendum strajkowego, ani też o treści zadanego w jego ramach pracownikom pytania.

3. W dniu 12 sierpnia 2013 r. powód przystąpił do rokowań z pozwanymi, a pismem z 14 sierpnia 2013 r. zgłosił spór zbiorowy Okręgowemu Inspektorowi Pracy w Warszawie. Spór został zarejestrowany 20 sierpnia 2013 r. pod numerem poz. 33/2013.

Dowód: *protokół rozbieżności ze spotkania w ramach rokowań z 12 sierpnia 2013 r. wraz z listą obecności (zał. 6); pismo do Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie z 14 sierpnia 2013 r. (zał. 7); pismo Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie z 29 sierpnia 2013 r. (zał. 8)*

4. W trakcie ww. spotkania w dniu 12 sierpnia 2013 r. pozwani doprecyzowali swoje stanowisko, wskazując m.in., że Pakt Gwarancji Pracowniczych ma objąć wszystkich pracowników zatrudnionych u powoda w dniu jego zawarcia, lecz nie później niż zatrudnionych na dzień 1 września 2013 r. Zgodnie z postulatem związków, sankcją za naruszenie Paktu Gwarancji Pracowniczych miało być odszkodowanie w wysokości trzyletniego wynagrodzenia pracownika obliczonego jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy. W odpowiedzi na ww. żądania, przedstawiciele Zarządu powoda wskazali, że są one niewspółmierne do możliwości powoda, a jego sytuacja ekonomiczno-finansowa oraz brak możliwości finansowych i gospodarczych nie dają mu możliwości zagwarantowania zatrudnienia na czas wskazany w wystąpieniu strony związkowej. Następnie, w dniu 26 sierpnia 2013 r. odbyła się mediacja, w trakcie której poczyniono wstępne ustalenia co do przebiegu dalszych rozmów i spotkań.

Dowód: *protokół rozbieżności ze spotkania w ramach rokowań z 12 sierpnia 2013 r. wraz z listą obecności (zał. 6); protokół ze*

*spotkania w ramach mediacji w dniu 26 sierpnia 2013 r.
wraz z listą obecności (zał. 9)*

5. Na kolejnym spotkaniu w ramach mediacji (w dniu 2 września 2013 r.) powołano zespół do spraw opracowania zapisów Paktu Gwarancji Pracowniczych. Zespół opracował projekt Paktu, a następnie przedstawił go na spotkaniu plenarnym w dniu 18 września 2013 r.

Dowód: *protokół ze spotkania w ramach mediacji w dniu 2 września 2013 r. wraz z listą obecności (zał. 10); notatki ze spotkań zespołu ds. opracowania Paktu Gwarancji Pracowniczych w dniach 4 oraz 9 września 2013 r. wraz z listami obecności (zał. 11); projekt Paktu Gwarancji Pracowniczych (zał. 12)*

6. Projekt Paktu Gwarancji Pracowniczych został przedstawiony na ww. spotkaniach partnerów społecznych z udziałem mediatora w dniach 18 i 23 września 2013 r.

Dowód: *protokoły ze spotkań w ramach mediacji w dniach 18 i 23 września 2013 r. wraz z listami obecności oraz porządkiem obrad (zał. 13)*

7. W związku z odwołaniem dotychczasowego mediatora, kolejne spotkanie w ramach mediacji zostało przesunięte na 21 października 2013 r. Ostatnie spotkanie miało miejsce 4 listopada 2013 r. Stronom nie udało się jednak wypracować kompromisu. Powód zaproponował wówczas, że jest gotowy udzielić gwarancji zatrudnienia na okres 14 miesięcy, począwszy od 1 listopada 2013 r. Strona związkowa nie

zgodziła się na tę propozycję, podtrzymując stanowisko, że okres gwarancji nie może być krótszy niż 3 lata.

Dowód: *protokół ze spotkania w ramach mediacji w dniu 21 października 2013 r. wraz z listą obecności (zał. 14);
protokół rozbieżności w ramach mediacji z 4 listopada 2013 r. wraz z listą obecności (zał. 15)*

8. W dniu 12 czerwca 2015 r. pozwani poinformowali powoda, że w związku z wyczerpaniem wszelkich możliwych sposobów naprawy sytuacji u powoda, **29 czerwca 2015 r. o godz. 00:01 zostanie przeprowadzony strajk.**

Dowód: *pismo pozwanych z 12 czerwca 2015 r. (zał. 16)*

9. Pismem skierowanym do Zakładowych Komitetów Strajkowych w Oddziałach Spółki „Przewozy Regionalne” sp. z o.o. z dnia 18 czerwca br., Krajowy Komitet Strajkowy ogłosił, że w dniach od 19 do 25 czerwca br. zarządził przeprowadzenie powtórnego referendum strajkowego. Zadane w nim pytanie było tożsame z pytaniem zadany w referendum przeprowadzonym w dniach 5-26 sierpnia 2013 r. Przeprowadzenie powtórnego referendum strajkowego miało ścisły związek z informacją prasową powoda dot. wystąpienia do sądu z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego, który to wniosek został złożony w tut. Sądzie 18 czerwca br. Ponieważ jednak VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych tut. Sądu (do którego wniosek ten został 24 czerwca 2015 r. przekazany przez I Wydział Cywilny) postanowieniem z 24 czerwca br. (VII Po 2/15) przekazał tę sprawę do Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, wniosek o tożsamej treści został

ponownie złożony do tego sądu (by przyspieszyć rozpoznanie sprawy) w dniu 25 czerwca br. (sygn. akt. VII Po 92/15), który to sąd także uznał się niewłaściwym i przekazał tę sprawę tutaj Sądowi.

Dowód: *pismo Krajowego Komitetu Strajkowego z 18 czerwca 2015 r. (zał. 17); wydruk ze strony internetowej <http://www.polskieradio.pl/42/273/Artykul/1463657,PKP-Przewozy-Regionalne-chca-sadownie-zakazac-strajku-kolejarzy-> (zał. 18)*

II. STAN PRAWNY

1. Podstawa prawna roszczenia – art. 189 k.p.c.

1.1 Roszczenie powoda jest roszczeniem o ustalenie w rozumieniu art. 189 k.p.c. Żądanie sprowadza się tego, by tutaj Sąd stwierdził, że w okolicznościach faktycznych przedmiotowej sprawy **pozwany nie przysługiwało prawo do ogłoszenia, zorganizowania i prowadzenia u powoda strajku, o którym mowa w art. 17 ust. 1 u.r.s.z., jako metody rozwiązania sporu zbiorowego, zarejestrowanego przez Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie pod numerem poz. 33/2013.**

1.2 Zgodnie z poglądami doktryny prawa pracy, strajk stanowi nieireniczną metodę likwidowania sporów zbiorowych¹. Przesłanki powstania uprawnienia do ogłoszenia, organizowania i prowadzenia strajku przez organizacje związkowe są precyzyjnie określone w u.r.s.z. Powyższy wniosek znajduje oparcie w art. 17 ust. 2 u.r.s.z., zgodnie z którym strajk

¹ K.W. Baran, *Zbiorowe prawo pracy. Komentarz*, Oficyna 2012, Wydanie II, komentarz do art. 17 u.r.s.z.

jest **środkiem ostatecznym** i nie może być ogłoszony bez uprzedniego wyczerpania możliwości rozwiązania sporu według zasad określonych w art. 7-14 u.r.s.z. (które to przepisy odnoszą się do dwóch innych metod rozwiązywania sporów zbiorowych, tj. rokowań i mediacji). Nie budzi zatem wątpliwości, że strajk (stanowiący przewidzianą u.r.s.z. metodę rozwiązywania sporów zbiorowych) może być „przeprowadzony dopiero po wyczerpaniu możliwości ugodowego rozstrzygnięcia zaistniałego konfliktu, tj. po przeprowadzeniu stosownej procedury rokowań i mediacji.”² (chyba że wystąpi któryś z wyjątków przewidzianych w art. 17 ust. 2 zd. 2 u.r.s.z.). Kolejnym warunkiem legalności strajku jest uzyskanie zgody pracowników na jego przeprowadzenie w ramach tzw. referendum strajkowego (art. 20 ust. 1 u.r.s.z.).

1.3 Nie może zatem ulegać wątpliwości, że prawna możliwość ogłoszenia, organizowania oraz prowadzenia strajku, jako ustawowej metody rozwiązywania sporów zbiorowych, należy do sfery uprawnień związków zawodowych (a zatem m.in. pozwanych), mających swoje źródło w przepisach art. 17 – 25 u.r.s.z., co za tym idzie, ich istnienie może być przedmiotem ustaleń w ramach powództwa opartego na przepisie art. 189 k.p.c. Jednocześnie, strajk jest formą sporu zbiorowego, a zatem elementem stosunku prawnego istniejącego pomiędzy pracodawcą a reprezentującymi prawa i interesy zbiorowe pracowników związkami zawodowymi (art. 1 i art. 2 u.r.s.z.). Również zatem z tego względu dopuszczalne jest w świetle przepisu art. 189 k.p.c. sądowe ustalenie legalności strajku.

1.4 Ustawodawca posługuje się nadto pojęciem legalności (nielegalności) strajku. Wprost o odpowiedzialności organizatorów niezgodnego z

² J. Żołyński, *Ustawa o rozwiązywaniu sporów zbiorowych. Komentarz. Wzory pism*, LEX 2012, komentarz do art. 17 u.r.s.z.

przepisami strajku traktuje przepis art. 26 u.r.s.z. Pojęciem tym posługuje się również powszechnie doktryna³. Co więcej, sama ustawa przewiduje określone przesłanki legalności strajku (art. 17 i n. u.r.s.z.). Strajk organizowany i prowadzony z naruszeniem tych przepisów jest nielegalny. Siłą rzeczy zatem podmiotom zainteresowanym (a zatem w pierwszej kolejności pracodawcy) przysługuje możliwość sądowego dochodzenia ustalenia, że dany strajk jest niezgodny z przepisami prawa. Orzeczenie sądowe ustalające, że strajk jest nielegalny pełni również rolę prewencyjną. Zakładając bowiem, że związki zawodowe organizujące strajk działają zgodnie z przepisami prawa (a takie założenie musi być przyjęte w sposób oczywisty), stwierdzić należy, że w razie sądowego orzeczenia, że strajk jest nielegalny, związki te nie organizowałyby lub przerwałyby prowadzenie akcji strajkowej.

- 1.5 Ponadto, bazując na założeniu racjonalnego ustawodawcy, dojść należy do wniosku, że nie wprowadza on jedynie sankcji odszkodowawczych czy karnych za organizowanie nielegalnego strajku, ale gwarantuje podmiotom uprawnionym możliwość wystąpienia do sądu o ustalenie, że strajk jest nielegalny. Orzeczenie sądowe stwierdzające nielegalność strajku ma zatem prowadzić do eliminacji strajku nielegalnego (jako czynności podjętej z naruszeniem prawa) i zapobiec z jednej strony szkodzie po stronie pracodawcy, jak również w pewnym stopniu ochronić organizatorów strajku przed odpowiedzialnością opisaną w art. 26 u.r.s.p., zaś uczestników strajku przed odpowiedzialnością wynikającą z przepisów prawa pracy, w skrajnych przypadkach nawet przed rozwiązaniem umowy o pracę na podstawie art. 52 k.p.⁴.

³ M.Kurzynoga, *Warunki legalności strajku*, Lex 2011.

⁴ Wyrok Sądu Najwyższego z 18 marca 1992 r., I PRN 11/92.

- 1.6 *Możliwość dochodzenia przez pracodawcę w trybie art. 189 k.p.c. ustalenia istnienia (nieistnienia) uprawnień organizacji związkowej ma z pewnością precedensowy charakter⁵. Nie powinno już jednak budzić jakichkolwiek wątpliwości, że taka możliwość istnieje. Sąd Najwyższy jednoznacznie bowiem potwierdził dopuszczalność drogi sądowej w zakresie zbiorowego prawa pracy. Za dopuszczalne uznał roszczenie pracodawcy oparte na art. 189 k.p.c. o ustalenie, że nie jest (jest) objęty działaniem danej międzyzakładowej organizacji związkowej⁶.*
- 1.7 *Zdaniem Sądu Najwyższego, stroną powodową w procesie o ustalenie może być zarówno podmiot ustalanego prawa lub stosunku prawnego, jak również podmiot nieobjęty tym prawem (lub stosunkiem prawnym). W tym drugim przypadku bowiem, na szeroko rozumiane prawa lub obowiązki tego podmiotu może mieć wpływ istnienie (nieistnienie) prawa przysługującego innemu podmiotowi⁷.*
- 1.8 *Legitymowaną biernie w tego rodzaju sporze jest zaś organizacja związkowa (bądź organizacje związkowe), skoro z ustaleniem istnienia (nieistnienia) jej uprawnień łączy się sfera obowiązków pracodawcy⁸.*

2. Interes prawny

- 2.1 *Istnienie interesu prawnego w wytaczaniu powództw z art. 189 k.p.c. powinno być rozumiane z uwzględnieniem szeroko pojmowanego dostępu do sądu zgodnie z art. 14 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych oraz art. 45 ust. 1 i art. 241 ust. 1*

⁵ Wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2011 r., II PK 295/10.

⁶ Wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2011 r., II PK 295/10; M. Kurzynoga, *Prawo pracodawcy do wystąpienia z powództwem o ustalenie nielegalności strajku i wnioskiem o zabezpieczenie roszczenia w drodze zakazu zorganizowania strajku*, PiZS 5/2014/s. 17.

⁷ Wyroki Sądu Najwyższego z: 20 maja 2011 r., II PK 295/10, 2 lutego 2006 r., II CK 395/05).

⁸ Wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2011 r., II PK 295/10.

Konstytucji RP [...]. Prawo zaś do rozpoznania sprawy przez sąd znaczy między innymi, że kompetencje sądów powinny być tak ukształtowane, by zawsze jakiś sąd był właściwy do rozpoznania sprawy dotyczącej wolności i praw jednostki⁹.

- 2.2 Sąd Najwyższy potwierdził wyraźnie istnienie po stronie pracodawcy interesu prawnego w przypadku powództwa z art. 189 k.p.c. o ustalenie istnienia (nieistnienia) uprawnień organizacji związkowej¹⁰. Z ustalenia przez sąd prawotwórczego faktu, jakim jest brak danego uprawnienia organizacji związkowej (w tym w zakresie możliwości zorganizowania oraz przeprowadzenia strajku), pracodawca wyprowadza bowiem swoje uprawnienie do niepodjęmowania lub podejmowania działań wynikających z u.r.s.z. (np. wyciągnięcia konsekwencji wobec organizatorów nielegalnego strajku).
- 2.3 Co więcej, interes prawny powoda uzasadniony jest także możliwością wyeliminowania nielegalnych czynności pozwanych (strajku) i zapobieżenia powstaniu strat majątkowych (o czym mowa poniżej) oraz szkody polegającej na ograniczeniu (uniemożliwieniu) prowadzenia działalności gospodarczej, która może podlegać ograniczeniom wyłącznie w przypadkach przewidzianych w ustawie (por. ww. M. Kurzynoga, *Prawo pracodawcy do...*, PiZS 5/2014/s. 19).
- 2.4 Wreszcie, ustalenie legalności (nielegalności) strajku może mieć wpływ na zakres praw i obowiązków stron indywidualnych stosunków pracy. Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 u.r.s.z. oraz art. 23 ust. 1 u.r.s.z., w razie przeprowadzenia legalnego strajku przez pozwanych, pracownicy mają prawo do powstrzymania się od

⁹ Wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2011 r., II PK 295/10.

¹⁰ Wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2011 r., II PK 295/10.

wykonywania obowiązku świadczenia pracy, jaki wynika z zawartych z powodową spółką umów o pracę. W takim przypadku, zachowują oni także prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz uprawnień ze stosunku pracy. Okres przerwy w świadczeniu pracy wlicza się nadto do zakładowego stażu pracy (art. 23 ust. 2 u.r.s.z.). Z kolei, w stosunku do pracowników uczestniczących w nielegalnym strajku, pracodawca może podejmować środki dyscyplinujące, ze zwolnieniami dyscyplinarnymi włącznie¹¹.

- 2.5 Należy nadto podkreślić, że pracodawca nie ma alternatywnych sposobów ochrony swoich interesów. Podstawy do takich działań nie dostarczają w szczególności przepisy zbiorowego prawa pracy. Stwierdzenie nielegalności strajku otwierałoby także drogę do wystąpienia z roszczeniami odszkodowawczymi przeciwko pozwanym.

3. Dwuletni okres pomiędzy referendum a strajkiem

- 3.1 Przepisy u.r.s.z. nie określają maksymalnego terminu, w jakim można przeprowadzić akcję strajkową po zakończeniu referendum strajkowego. Nie ulega jednak wątpliwości, że referendum i akcja strajkowa muszą pozostawać ze sobą w ściśłym związku czasowym.
- 3.2 Upływ długiego okresu pomiędzy referendum strajkowym a samym strajkiem skutkuje bowiem zmianą okoliczności, z uwagi na którą nie sposób uznać zgody na strajk wyrażonej na wiele miesięcy lub lat przed przeprowadzanym strajkiem za aktualną. W takim czasie może zmienić się nie tylko skład osobowy załogi, ale także warunki zatrudnienia, ogólna sytuacja na rynku pracy, sytuacja zawodowa i osobista

¹¹ Por. także J. Stelina [w:] System Prawa Pracy, red. Krzysztof Baran, Warszawa 2014, s. 547; wyrok Sądu Najwyższego z 18 marca 1992 r., I PRN 11/92.

poszczególnych pracowników, a także sytuacja ekonomiczna i finansowa pracodawcy.

- 3.3 W konsekwencji, okoliczność, że pracownicy kilka lat temu opowiedzieli się w referendum za przeprowadzeniem akcji strajkowej wcale nie oznacza, że poparliby jej organizację aktualnie.
- 3.4 Z powyższych względów, przeprowadzenie strajku niemal po dwóch latach od referendum strajkowego stanowi **naruszenie i obejście przepisów u.r.s.z.** Nie można bowiem uznać, by zgoda wyrażona przez pracowników w referendum strajkowym dwa lata przed organizacją strajku pozostawała nadal aktualna. Tym samym, organizację strajku po upływie kilku lat od referendum należy uznać za przeprowadzoną **bez zgody** pracowników i z pominięciem trybu referendalnego. Taka właśnie sytuacja miała miejsce u powoda. Referendum strajkowe zostało bowiem przeprowadzone w dniach 5-26 sierpnia 2013 r., a pozwani zapowiedzieli strajk na 29 czerwca 2015 r., tj. po upływie niemal **dwóch lat** od referendum. Tymczasem, „referendum strajkowe ma charakter obligatoryjny i nie może zostać przez organizatorów strajku pominięte [...]”¹².
- 3.5 Można się wręcz zastanawiać, czy upływ ponad 1,5 roku od podpisania protokołu rozbieżności (i niemal 2 lat od przeprowadzonego przedwcześnie referendum strajkowego) nie prowadzi do wniosku, że **spór zbiorowy zgłoszony do Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie** (i zarejestrowany pod numerem poz. 33/2013) **już w ogóle nie istnieje**. Niemożliwe jest zatem przeprowadzenie w jego ramach strajku. Jakkolwiek wygaśnięcie (ustanie) sporu nie jest wyraźnie przewidziane w przepisach, istnieją uzasadnione wątpliwości, czy spór,

¹² K.W. Baran, *Komentarz do ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych* [w:] *Zbiorowe prawo pracy. Komentarz*, Oficyna 2010.

który został faktycznie wstrzymany, trwa bezterminowo (choć w jego ramach nie są dokonywane żadne czynności).

- 3.6 Za tym, że ww. spór nie istnieje (a wszelkie ustalenia poczynione na przeprowadzonych w jego ramach rokowaniach i mediacjach są obecnie niekatulane) przemawia przede wszystkim upływ ok. 1,5 roku od podpisania protokołu rozbieżności po przeprowadzonej w jego ramach mediacji (i niemal 2 lat od przeprowadzenia referendum strajkowego). Na nieistnienie ww. sporu wskazują także m.in. istotne różnice dotyczące okresu żądanych przez stronę związkową gwarancji pracowniczych będących głównym przedmiotem tego sporu. Strona związkowa początkowo żądała udzielenia gwarancji na okres 10 lat, następnie (w toku rokowań i mediacji przeprowadzanych w drugiej połowie 2013 r.) na okres 3 lat, a następnie (w br.) na okres 5 lat.
- 3.7 Nie ma zatem jakiegokolwiek znaczenia okoliczność, że pozwani (wskutek komunikatu prasowego powoda z 18 czerwca br. o złożeniu do sądu wniosku o zabezpieczenie przedmiotowego powództwa poprzez zakazanie pozwanym zorganizowania i przeprowadzenia strajku, w którym upływ czasu pomiędzy referendum strajkowym a strajkiem został wskazany jako główna okoliczność przemawiająca za nielegalnością strajku) postanowili przeprowadzić powtórne referendum strajkowe w dniach od 19 do 25 czerwca br. (co zresztą potwierdza, że mieli oni pełną świadomość tego, że poprzednie referendum strajkowe jako nieaktualne nie pozwalało na zorganizowanie i przeprowadzenie strajku).

Dowód: *pismo Krajowego Komitetu Strajkowego z 18 czerwca 2015 r. (zał. 17)*

- 3.8 Skoro bowiem przedmiotowy spór zbiorowy przestał istnieć, to zorganizowanie i przeprowadzenie w jego ramach akcji strajkowej jest niezgodne z przepisami u.r.s.z. Pozwani powinni byli bowiem przed jego przeprowadzeniem, zgłosić nowy spór zbiorowy (który powinien być zostać zgłoszony do Okręgowego Inspektora Pracy przez powoda), a następnie przystąpić do rokowań i mediacji z powodem. Dopiero po zakończeniu tych etapów sporu zbiorowego podpisaniem protokołów rozbieżności, pozwani mieliby prawo zorganizować akcję strajkową, o ile spełniałaby ona pozostałe warunki jej legalności, o których mowa poniżej.
- 3.9 Ponowne przeprowadzenie rokowań i mediacji byłoby konieczne nawet wówczas, gdyby przyjąć, że spór nadal istnieje. Wyników procedur pokojowych, które odbyły się dwa lata temu, nie można przenosić na obecną sytuację. Partnerzy społeczni mogliby zachowywać się w zupełnie inny sposób, zmianie uległy też warunki, w jakich spór jest prowadzony. Między procedurami pokojowymi a strajkiem musi istnieć związek. Ma on być tego rodzaju, aby można było stwierdzić, że zrobiono wszystko, aby strajku uniknąć (strajk jako *ultima ratio*). Warunek ten w żaden sposób nie jest spełniony w przypadku referendum i strajku, które mają miejsce po upływie dwóch lat od zakończenia mediacji.
- 3.10 Jedynie z ostrożności procesowej (tj. na wypadek, gdyby tut. Sąd nie podzielił poglądu powoda, że spór zbiorowy wszczęty w 2013 r. obecnie już nie istnieje), podnoszę jak poniżej.

4. Przedwczesny termin referendum strajkowego

- 4.1 Poprzednie referendum strajkowe zostało przeprowadzone przed zakończeniem mediacji. Protokół rozbieżności został bowiem podpisany dopiero 4 listopada 2013 r., zaś referendum zostało zorganizowane i przeprowadzone już w sierpniu 2013 r.
- 4.2 Tymczasem, przeprowadzanie referendum przed mediacją (bądź jej zakończeniem) należy uznać za niezgodne z u.r.s.z. Przemawia za tym wykładnia funkcjonalna przepisów. Pracownicy w referendum decydowali w kwestiach, które były w tym czasie przedmiotem mediacji. W trakcie mediacji stanowiska stron mogą zaś ulec zmianie, a także strony mogą zakończyć spór, podpisując stosowne porozumienie¹³.
- 4.3 Przed zakończeniem mediacji strona związkowa miała prawo przeprowadzić jedynie strajk ostrzegawczy (art. 15 u.r.s.z.). Nie wystąpiła bowiem w przedmiotowej sprawie żadna z sytuacji szczególnych uzasadniających zgodnie z art. 17 ust. 1 zd. 2 u.r.s.z. wcześniejsze zorganizowanie strajku.

5. Rozbieżność żądań oraz pytania w referendum

- 5.1 Za niedopuszczalną uznać należy także rozbieżność pomiędzy treścią pytania zadanego pracownikom w referendum strajkowym (poprzednim oraz przeprowadzonym w dniach 19-25 czerwca br.), a żądaniem zgłoszonym przez pozwanych. Strajk może bowiem zostać zorganizowany wyłącznie w ramach konkretnego sporu zbiorowego, w tym zwłaszcza w zakresie żądań zgłoszonych przez stronę związkową. Z tego względu, pytanie zadane pracownikom w referendum musi ściśle

¹³ J. Żołyński, *Ustawa o rozwiązywaniu sporów zbiorowych. Komentarz. Wzory pism*, LEX 2012, komentarz do art. 20 u.r.s.z.

odpowiadać żądaniom zgłoszonym przez związki. W przeciwnym bowiem razie może dojść do organizacji strajku w zakresie żądań, które wykraczają poza zakres danego sporu zbiorowego.

- 5.2 Działające u powoda organizacje związkowe zażądały bowiem zawarcia Paktu Gwarancji Pracowniczych dla pracowników powoda na okoliczność ewentualnych zmian strukturalno-organizacyjnych u powoda oraz w związku z przejmowaniem kolejowych przewozów regionalnych w różnych regionach Polski przez innych przewoźników. Pakt Gwarancji Pracowniczych miał zawierać 10-letnią gwarancję zatrudnienia dla wszystkich pracowników powoda z uwzględnieniem zasad zatrudnienia opisanych w zakładowym układzie zbiorowym pracy (dopiero podczas mediacji, po przeprowadzeniu referendum strajkowego, ten okres został zmniejszony do 3 lat). W tym też zakresie, powód zgłosił Okręgowemu Inspektorowi Pracy w Warszawie spór zbiorowy.
- 5.3 Tymczasem, pytanie zadane w ramach obu referendum strajkowych brzmiało inaczej i miało zdecydowanie bardziej ogólny charakter. Działające u powoda związki zawodowe ograniczyły się bowiem do pytania o to, czy pracownicy są za podjęciem akcji strajkowej w przypadku niezawarcia przez zarząd spółki Przewozy Regionalne ze związkami zawodowymi paktu gwarancji pracowniczych. Zakres tego pytania był zatem zdecydowanie szerszy niż zakres żądania zgłoszonego w ramach sporu zbiorowego. Poza tym, powód był gotów do zawarcia takiego paktu, w którym udzieliłby pracownikom 14-miesięcznej gwarancji zatrudnienia, na co związki zawodowe nie wyraziły zgody.

6. Wadliwe pytanie w referendum

- 6.1 Nie ma wątpliwości co do tego, że pytanie zadane pracownikom w referendum strajkowym przeprowadzonym w dniach 5-26 sierpnia 2013 r. było wadliwe. Zostało ono bowiem sformułowane tak, że mogło wprowadzić pracowników powoda w błąd co do zakresu przedmiotu sporu pomiędzy stronami niniejszego postępowania. Pozwani wystąpili bowiem do powoda z **konkretnym żądaniem** w zakresie gwarancji zatrudnienia na okres 10 lat z uwzględnieniem warunków wynikających z zakładowego układu zbiorowego pracy, a nie z ogólnym postulatem w zakresie zawarcia Paktu Gwarancji Pracowniczych. Pytanie zadane w referendum strajkowym było tak ogólne, że mogło dotyczyć niemal wszystkiego (czegoś zupełnie innego niż przedmiot sporu zbiorowego), w tym np. warunków wynagradzania i innych świadczeń związanych z pracą, czy zasad przeprowadzania zwolnień.
- 6.2 Choć przepisy u.r.s.z. nie określają skutków wadliwego sformułowania pytania w referendum strajkowym, to w literaturze przedmiotu istnieje pogląd, zgodnie z którym umyślne wprowadzenie głosujących pracowników w błąd może być podstawą do postawienia zarzutu naruszenia u.r.s.z.¹⁴.
- 6.3 Sąd Najwyższy podkreślił, że zorganizowanie i przeprowadzenie referendum strajkowego w sposób umożliwiający swobodne wyrażenie woli przez głosujących pracowników jest uznawane za istotny warunek legalności strajku i podlega kontroli sądowej¹⁵. Tym samym, w razie naruszenia przez związek zawodowy przepisów u.r.s.z. dotyczących

¹⁴ J. Żołyński, *Pracodawca a związki zawodowe. Wybrane problemy zbiorowego prawa pracy, Zagadnienia prawne w pytaniach i odpowiedziach, wzory pism*. Oficyna 2011.

¹⁵ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2007 roku, I PK 209/06.

zasad przeprowadzania referendum strajkowego istnieją podstawy do zakwestionowania legalności akcji strajkowej.

7. Proporcjonalność akcji strajkowej

- 7.1 Przestanką legalności akcji strajkowej (wyrażoną w art. 17 ust. 3 u.r.s.z.) jest jego proporcjonalność (adekwatność), przejawiająca się w tym, że strajk nie może zostać zorganizowany, jeżeli żądania strony związkowej są niewspółmierne do strat z związanych ze strajkiem¹⁶.
- 7.2 Przy podejmowaniu decyzji o ogłoszeniu strajku podmiot reprezentujący interesy pracowników powinien brać pod uwagę wszelkie okoliczności związane ze zgłaszanymi żądaniami, w tym zwłaszcza kondycję finansową przedsiębiorstwa. Dlatego też, organizatorzy akcji strajkowej powinni jej zaniechać, jeżeli z góry wiadomo, że realizacja postulatów jest nierealna albo, że wyrządziłaby szkodę uniemożliwiającą przywrócenie normalnej działalności zakładu pracy. Naruszeniem zasady proporcjonalności jest bez wątpienia wysuwanie nierealnych żądań ekonomiczno-społecznych.
- 7.3 Podkreśla się nadto, że organizatorzy strajku winni mieć na uwadze fakt, że akcja strajkowa często wywołuje wiele negatywnych skutków poza ramami organizacyjnymi samego zakładu pracy, dezorganizując funkcjonowanie społeczeństwa (np. strajk w komunikacji publicznej)¹⁷. Wstrzymanie na skutek strajku ruchu pociągów uruchamianych przez powoda na terenie całego kraju spowodowałoby paraliż komunikacyjny w ruchu kolejowym. Akcja strajkowa doprowadziłaby do licznych utrudnień i uciążliwości dla ok. 230.000 pasażerów (klientów powoda) na terenie całego kraju, a także osób podróżujących

¹⁶ M. Gersdorf, K. Rączka, *Prawo pracy w pytaniach i odpowiedziach*, LexisNexis 2010.

¹⁷ K.W. Baran, *Komentarz do ustawy o rozwiązywaniu sporów zbiorowych [w:] Zbiorowe prawo pracy. Komentarz*, Oficyna 2010.

pociągami należącymi do innych przewoźników kolejowych. Tymczasem, **dezorganizacja funkcjonowania społeczeństwa jest, zgodnie z utrwalonym w doktrynie prawa pracy poglądem, brana pod uwagę przy ocenie proporcjonalności akcji strajkowej**. Co więcej, strajk mógłby uniemożliwić wdrożenie planowanego procesu restrukturyzacji powodowej spółki, a tym samym skutkować utratą środków przeznaczonych na ww. restrukturyzację w wysokości około **770.000.000 zł**, przekazanych przez ministra właściwego do spraw transportu w formie dotacji dla Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. z przeznaczeniem na wsparcie restrukturyzacji segmentu rynku przewozów regionalnych (zgodnie z art. 39 ust. 1 ustawy z 5 grudnia 2014 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej).

Dowód: *zeznania świadków i powoda*

- 7.4 Strajk przełożyłby się nadto na straty niektórych podmiotów gospodarczych, których pracownicy nie mogliby dojechać do pracy. Akcja strajkowa i związane z nią utrudnienia przyczyniłyby się nadto z pewnością do dalszej utraty zaufania klientów do powoda, a także innych przewoźników kolejowych (zwłaszcza, że rozpoznawalność marek kolejowych w Polsce jest niska). Według wstępnych szacunków, **dziennie straty związane ze strajkiem w całej sieci powoda wynoszą od 12.744.000 do 14.534.000 złotych**.

Dowód: *zestawienie kosztów (strat) związanych ze strajkiem (zał. 19); zeznania świadków i powoda*

- 7.5 Biorąc pod uwagę powyższe, jak również i to, że pozwanym znana jest sytuacja finansowa powoda (strata za 2013 r. wyniosła **54.000.000 zł netto**), w tym zwłaszcza konsekwencje związane z uwzględnieniem

przez niego żądań pozwanych w zakresie udzielenia gwarancji zatrudnienia i zobowiązania się do wypłaty ewentualnych odszkodowań w wysokości 3-letniego wynagrodzenia (tj. zagrożenie dalszego funkcjonowania powoda, a w konsekwencji utrata miejsc pracy przez jego pracowników), należy stwierdzić, że organizując strajk, **pozwani w sposób rażący naruszyli zasadę proporcjonalności**. W szczególności zaś, pozwani byli wielokrotnie informowani przez powoda (w tym zwłaszcza w toku prowadzonych pomiędzy stronami rokowań i mediacji), że żądania strony związkowej są **niewspółmierne do możliwości powoda i niemożliwe do zrealizowania** (powód nie mógł udzielić gwarancji zatrudnienia na czas dłuższy niż zawarte z samorządami województw umowy na realizację kolejowych przewozów pasażerskich). Odmowa udzielenia pracownikom gwarancji zatrudnienia na żądany przez pozwanych okres była zatem uzasadniona wyłącznie ekonomiczną sytuacją powoda i jego realnymi możliwościami, koniecznością zagwarantowania jego płynności finansowej oraz zapewnienia dalszego funkcjonowania, a nie jego złą wolą. Powód starał się zresztą wypracować kompromis na miarę jego możliwości, który strona związkowa odrzuciła.

- 7.6 Mając na uwadze powyższe, nie ma jakichkolwiek wątpliwości co do tego, że żądania pozwanych w zakresie udzielenia pracownikom gwarancji zatrudnienia były niemożliwe do spełnienia bez spowodowania szkody, która mogłaby uniemożliwić funkcjonowanie powoda.
- 7.7 Podejmując decyzję w sprawie przeprowadzenia strajku, pozwani nie wzięli nadto pod uwagę starań powoda zmierzających do zawarcia kompromisu w przedmiotowym sporze. Uporczywie odrzucali wszelkie

konstruktywne propozycje powoda w zakresie rozwiązania sporu, z uwzględnieniem jego możliwości finansowych.

8. Właściwość Sądu

- 8.1 Właściwość rzeczowa Sądu Okręgowego znajduje oparcie w art. 17 pkt. 1 k.p.c., sprawa niniejsza jest bowiem sprawą o prawo niemajątkowe.
- 8.2 Właściwość miejscowa Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie I Wydziału Cywilnego wynika z art. 30 k.p.c. w zw. z art. 43 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 30 k.p.c., powództwo przeciwko osobie prawnej lub innemu podmiotowi niebędącemu osobą fizyczną wytacza się według miejsca ich siedziby. Zgodnie zaś z art. 43 § 1 k.p.c., jeżeli powództwo wytacza się przeciwko kilku osobom, dla których według przepisów o właściwości ogólnej właściwe są różne sądy, wybór między tymi sądami należy do powoda. Ponieważ pozwani mają siedziby w różnych miejscach, powód wybrał Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie I Wydział Cywilny, mając na uwadze, że niektórzy pozwani mają siedziby na ul. Wileńskiej w Warszawie (znajdującej się w granicach administracyjnych dzielnicy Praga-Północ), gdzie zresztą znajduje się także siedziba powoda.
- 8.3 Wskazać należy, że sprawa niniejsza nie jest sprawą z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 476 § 1 k.p.c., w szczególności sprawa o ustalenie, że strajk jest niezgodny z przepisami u.r.s.z., nie jest sprawą ze stosunku pracy lub z nim związaną (art. 476 § 1 pkt. 1 k.p.c.). Pogląd powyższy znajduje oparcie w judykaturze. Jak słusznie bowiem zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 grudnia 1986 roku (*vide* ostatni akapit uzasadnienia) „*spraw dotyczących*

sporów zbiorowych nie da się też zaliczyć do żadnej z kategorii spraw (...) z zakresu prawa pracy w rozumieniu art. 476 k.p.c.”¹⁸

8.4 Co więcej, także w praktyce tego rodzaju sprawy są rozpatrywane przez wydziały cywilne sądów okręgowych. Świadczą o tym następujące postanowienia wydane w przedmiocie zabezpieczenia roszczeń wynikających z tego typu powództw: Sądu Okręgowego w Warszawie z 23 marca 2012 r., sygn. akt IV Co 98/12, Sądu Okręgowego w Poznaniu z 8 września 2014 r., sygn. akt II Co 152/14 oraz Sądu Okręgowego w Gliwicach z 11 lutego 2015 r., II Co 11/15. Zgodnie zaś z art. 734 zd. 1 k.p.c., do udzielenia zabezpieczenia właściwy jest sąd, do którego właściwości należy rozpoznanie sprawy w pierwszej instancji.

* * *

W związku z powyższym, wnosimy jak w *petitum*.

Katarzyna Dobkowska

radca prawny

Łukasz Pisarczyk

radca prawny

Załączniki:

zał. 1 – pełnomocnictwa wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej

zał. 2 – odpis KRS

zał. 3 – dowód uiszczenia opłaty sądowej

¹⁸ Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1986 roku, III PZP 72/86.

zał. 4 – pismo Federacji Związków Zawodowych Pracowników PKP z 29 lipca 2013 r.

zał. 5 – pismo Rady Krajowej Związku Zawodowego Drużyn Konduktorskich w Rzeczypospolitej Polskiej, Rady Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce z 29 lipca 2013 r.

zał. 6 – protokół rozbieżności ze spotkania w ramach rokowań z 12 sierpnia 2013 r. wraz z listą obecności

zał. 7 – pismo do Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie z 14 sierpnia 2013 r.

zał. 8 – pismo Okręgowego Inspektora Pracy w Warszawie z 29 sierpnia 2013 r.

zał. 9 – protokół ze spotkania w ramach mediacji w dniu 26 sierpnia 2013 r. wraz z listą obecności

zał. 10 – protokół ze spotkania w ramach mediacji w dniu 2 września 2013 r. wraz z listą obecności

zał. 11 – notatki ze spotkań zespołu ds. opracowania Paktu Gwarancji Pracowniczych w dniach 4 oraz 9 września 2013 r. wraz z listami obecności

zał. 12 – projekt Paktu Gwarancji Pracowniczych

zał. 13 – protokoły ze spotkań w ramach mediacji w dniach 18 i 23 września 2013 r. wraz z listami obecności oraz porządkiem obrad

zał. 14 – protokół ze spotkania w ramach mediacji w dniu 21 października 2013 r. wraz z listą obecności

zał. 15 – protokół rozbieżności w ramach mediacji z 4 listopada 2013 r. wraz z listą obecności

zał. 16 – pismo pozwanych z 12 czerwca 2015 r.

zał. 17 – pismo Krajowego Komitetu Strajkowego z 18 czerwca 2015 r.

zał. 18 – wydruk

ze strony internetowej:

<http://www.polskieradio.pl/42/273/Artykul/1463657,PKP-Przewozy-Regionalne-chca-sadownie-zakazac-strajku-kolejarzy->

zał. 19 – zestawienie kosztów (strat) związanych ze strajkiem

zał. 20 – odpisy pozwu wraz z załącznikami